

antager, de fleste af dem have gode Erfaringer i saa Henseende — lige saa lidt som at det ikke vil være en ubetydelig Hjælp for Landbruget, om der tilveiebragtes en indenlandsk Affætning af dansk Korn svarende til det Quantum Mais, der nu bruges. Imidlertid maa jeg sige, at efter Udvalgets Flertals Stilling lige overfor dette Spørgsmaal, og navnlig efter den ærede Ordførers Erklæring om det foreliggende Forslag — en Erklæring, som jeg i det Mindste ikke kunde forstaa anderledes, end at fra Flertallets Side i dette Thing stod det saaledes: Flertallets Forslag eller Intet! det, som Flertallet har foreslaaet eller ingen Lov! — vil jeg tilstaa, at jeg vil betragte en yderligere Diskussion om denne Sag som overflødig.

Formanden (Berg): Jeg antager, at Thinget har den Opfattelse, at Diskussionen om denne Sag nu snart maa være endt, og jeg venter derfor, at de ærede følgende Talere kun ville fremsætte korte Bemærkninger.

Glaussen: Jeg skal rette mig efter den høitærede Formands Anmodning. Den ærede Ordfører har stillet et Par Spørgsmaal til mig, som jeg gjerne vilde besvare. Han spurgte mig, om jeg vilde være med til en Rebgang i Told paa raffineret Sukker, thi saa vilde han være med til at støtte den Stilling, Mindretallet har indtaget i Udvalget. Jeg vil sige til den ærede Ordfører, at naar jeg ikke har svaret paa dette Spørgsmaal, efter at han fremsatte det i Gaar, saa er det udelukkende af den Grund, at jeg tydelig seer, at et saadant Forslag netop vilde forhindre Lovens Gjennemførelse. Dersom jeg gav ham min Tilslutning til at sætte et saadant Forslag ind, hvad jeg personlig ikke kunde have Noget imod, vilde det kun føre til, at denne Lov, som han saa meget har ønsket at faae gennemført, alligevel paa Grund deraf ikke vilde kunne gennemføres. Dernæst har den ærede Ordfører rettet et andet Spørgsmaal til mig, nemlig om Fabrikkerne vilde stude, dersom de ikke fik denne Nedsættelse i Roefagiften. Den ærede Ordfører vil kunne sige sig selv, at det kan jeg ikke sige, som ikke kender Fabrikernes pecuniære Forhold. Jeg antager ikke, at de ville standse. Jeg tror, at de ville blive ved, saa længe de have Noget at fabrikere af, men det, man er bange for, er, at Jorden skal gaa ud af Roekulturen, og at det skal blive til stor Skade for vor Nationaløkonomi i det Hele. Naar det ærede Medlem for Wiborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) fremsatte den Bemærkning, at han holdt meget af et vel-

drevet og velindrettet Agerbrug, naar man blot ikke forlangte Støtte dertil af Staten, saa er jeg enig med ham deri. Dersom det, man her forlanger, skulde gaa ud paa at støtte Landbrugernes økonomiske Stilling, vilde jeg maasse være lige saa betænkelig derved som det ærede Medlem, men man maa huske paa, at det ikke saa meget er Landboerne selv, der her er Tale om. Dersom det ikke kan betale sig for dem at dyrke Moer, dyrke de andre Kulturplanter og faae deres Indtægter deraf, men der er en Forskjel paa Roekulturen og anden Kultur i Almindelighed; thi skøndt Nettoudbyttet maasse er det Samme, saa er Bruttoindtægten ved Roekulturen saa meget større, og igjennem denne bindes en stor Mængde Arbeidskraft, saa at den Kapital, jeg har hentydet til, og hvis Afgivelse jeg paaastaar er rigtig, vil være bunden til vort Arbejde, den vil være bunden til Bondebrug omkring paa Bondegaardene. Dette, siger jeg, er en stor Fordel for Landet, og naar vi gjøre dette, vilde vi staae saa meget større Kjøbeevne her i Landet, at jeg er overbevist om, at der ikke vil blive noget Tab for Statskassen. Et Udspring under disse Forhandlinger har ganffe vist været den velvilige Maaade, hvorpaa det ærede Medlem og den høitærede Minister have stillet sig til Udbringingsforslaget, og jeg haaber, det vil blive vedtaget her i Thinget.

Thorup: Jeg skal overfor den høitærede Finantsminister bemærke, at det ikke er absolut saaledes, at fordi de andre Stater i Europa have Kornetold, skulde vi ogsaa have den. Jeg er meget godt bekendt med, at de fleste andre Lande have Kornetold, og jeg veed ogsaa, at man i Sverig kæmper om Kornetold eller ikke Kornetold. Sagen er den, at i Danmark er Korn ikke længer vor Udførselsartikel, men det er Fedevarer, levende Kvæg og Smør, og jo billigere vi kunne have Raaproduktet, det vil sige Kornet, der frembringer Fodningen, desto større Fordel vil det være for Landbrugerne. Altsaa, selv set fra Landbrugernes Standpunkt er jeg ikke overbevist om, at den høitærede Minister har Ret i, at vi skulle følge Strømmen.

Ordføreren (Dauber): Ja, det er kun et Par ganffe korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig. Til den høitærede Finantsminister skal jeg sige, at Udvalgets Standpunkt ikke er det: Udvalgets Flertals Forslag eller ingen Lov! Det siger Udvalget ikke, og det raade vi heller ikke for, det raader kun Thinget for. Nei, Udvalgets Flertal mener, at dersom man ikke følger det, kommer Brændevinsloven ikke igjennem, saa